

[Ole Bjørn Kraft.]

skelligt derfra. Jeg tror nemlig, at man ogsaa kan gaa for vidt i Retning af at bringe den Forestilling, at det ikke er muligt at gøre noget som helst, og at hvad vi foretager os, næsten intet betyder. Og den Tilbøjelighed har i Perioder været meget stærkt fremtrædende baade hos det ærede Medlem selv og hos det Parti, han tilhører.

En saadan Betragtningssmaade fører let til, at man lægger Hænderne i Skødet og ikke foretager det, man kunde foretage, og som der kan komme nogen Virkning ud af. Det er derfor, jeg føler mig berettiget til som Modvægt mod denne pessimistiske Betragtning at stille en vis Livets Optimisme til Skue, Troen paa, at hvis man gør den Indsats, man kan, faar man ogsaa Lønnen derfor, og at det er muligt paa en lang Række af disse Omraader at afbøde Skade, Lidelse, Nød og Ulykke, som ellers, hvis man havde været passiv, vilde komme over Befolkningens Hoveder. Derfor er det, jeg tror, at naar der kommer dette Sammenspil i Gang mellem en vis Skepsis og en vis Optimisme, naar vi nok til et Resultat.

Jeg har i øvrigt ikke udtalt, at disse Rum skulde yde nogen absolut Beskyttelse. Jeg anførte i min Tale, saa vidt jeg erindrer, ogsaa Ordet Beskyttelsesrum. Jeg er enig i de Betragtninger — det sagde jeg i mit første Indlæg —, som Ministeren har fremsat paa dette Omraade.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har gjort sig utrolige Vanskeligheder for at se, om det ikke var muligt at yppe lidt Klammeri. Det ærede Medlem gjorde Indtryk paa mig af at have daarlig Mave eller kolde Fødder, det giver gerne daarligt Humør, og jeg fik netop Indtrykket, fordi det ærede Medlem talte om de Fordøjelsesbesværigheder, andre maatte have, og det saa laa saa nær at komme til at tænke paa det. Jeg beder det ærede Medlem holde sin Næse fra det. Det ærede Medlem har absolut ikke nogen som helst Grund til at forsøge at snage dér, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at det bekommer ham ikke vel, hvis han faar den i Klemme. Jeg tror, at vi staar os ved at lade det, jeg har udtalt her, være Udtryk for vort Partis Mening, saaledes som det har været det.

Jeg vil derefter gerne sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Vanggaards Udtalelser, at det ogsaa her ved denne Sag er lykkedes det ærede Medlem Hr. Vanggaard og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn

Kraft at komme i den sædvanlige interpositionelle Diskussion. Hvis de vil føre den videre, saa overlader jeg dem det naturligvis, men gaar ellers over til nogle af de saglige Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte. Og dér bemærker jeg det ærede Medlems Tilfredshed med Indenrigsministerens Udtalelser om, at der, inden Rigsdagen bliver sendt hjem, vil blive sørget for, at de fornødne Bevillinger bliver stillet til Raadighed. Jeg gaar ud fra, at jeg har Lov til at forstaa dette saaledes, at det ikke alene har været det ærede Medlems Mening at sige, at det er sjældent, at Oppositionen stiller Bevillinger til Disposition for Regeringen, for det synes jeg nu ikke er saa sjældent, men at det mere er dette, at Oppositionen samtidig giver til Kende — selv om det ikke bliver sagt —, at den er villig til at skaffe Dækning. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Krav om Bevillinger involverer, at man er villig til ogsaa at skabe Dækning, og at man selvfølgelig ved, at denne Dækning under denne Regering maa ske gennem direkte Skatteydelse og ikke gennem indirekte.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa Spørgsmaalet om den absolutte Sikkerhed og mente, at han var kommet med Livets Optimisme paa Grundlag af den for langt til den anden Side gaende Pessimisme, som jeg var i Besiddelse af. Det ærede Medlem maa altsaa være Tanke læser, for han kom med Livets Optimisme, inden jeg endnu havde faaet Lejlighed til at udtale mig. Jeg vil bestemt hævde, at jeg har ikke været for pessimistisk, men jeg er i dette Spørgsmaal som i alle realistisk. Jeg mener, det er det, Befolkningen har Krav paa, at vi hverken foregøgl dem for meget i den ene Retning eller fortæller, at dette eller hint intet nytter. Vi har den Pligt at gaa den Vej, som er den helt rigtige, og sige uden Stemningspaavirkninger, hvilke Følger alle Undersøgelser viser at baade aktive og passive Foranstaltninger kan ventes at ville faa. Dette har jeg gjort ved denne Lejlighed, og det vil jeg ogsaa gøre ved lignende Lejligheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at han gik ud fra, at det konservative Parti ikke blot vilde stille det Krav til Regeringen, at den skulde stille Penge til Raadighed, og selv vilde være med